

15.09.2016, czwartek, 19:30

Krotoszyn, kościół pw. św. św. Apostołów Piotra i Pawła, ul. Klasztorna 3

285

Ojcowie i synowie

WYKONAWCY:

Giovanni Antonini – dyrygent, flet podłużny

Il Giardino Armonico

Stefano Barneschi – skrzypce

Lydia Teuscher – sopran

Benoit Arnould – baryton

Ewa Pieronkiewicz – alt

Łukasz Wilda – tenor

PROGRAM:

Wilhelm Friedemann Bach (1710–1784)

Symfonia F-dur na smyczki i b.c. F. 67

- I Vivace
- II Andante
- III Allegro
- IV Menuetto

Joseph Haydn (1732–1809) *Koncert skrzypcowy G-dur*

Hob. VIIa:4

- I Allegro moderato
- II Adagio
- III Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788)

I Symfonia G-dur na smyczki i b.c. Wq 182/1, H. 657

- I Allegro di molto
- II Poco adagio
- III Presto

Georg Philipp Telemann (1681–1767) *Koncert C-dur*

na flet podłużny, smyczki i b.c. TWV 51:C1

- I Allegretto
- II Allegro
- III Andante
- IV Tempo di Minuet

Johann Sebastian Bach (1685–1750) *Selig ist der Mann*

– kantata BWV 57

- I Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet – aria
- II Ach! dieser süße Trost – recytatyw
- III Ich wünschte mir den Tod – aria
- IV Ich reiche dir die Hand – recytatyw
- V Ja, ja, ich kann die Feinde schlagen – aria
- VI In meiner Schoß liegt Ruh und Leben – recytatyw
- VII Ich ende behende mein irdisches Leben – aria
- VIII Richte dich, Liebste, nach meinem Gefallen – chorał

Program **tego bardzo**

zróżnicowanego repertuarowo koncertu zawiera muzykę powstałą między rokiem 1725 (Bach, Telemann) a 1773 (Carl Philipp Emanuel Bach). Wymienione ramy czasowe (niecałe półwiecze) obejmują więc okres późnego baroku i wczesnego klasycyzmu, ową specyficzną „epokę przejściową”. Znakomici wykonawcy koncertu, szczególnie wyczuleni na historyczny kontekst interpretacji, z pewnością pomogą nam uchwycić zarówno liczne podobieństwa, jak i różnice stylistyczne w muzyce tych interesujących czasów.

Synowie Bacha oraz Telemann jawią się jako pełni śmiałości i twórczego niepokoju poszukiwacze nowego stylu, nowych środków wyrazu, zaś muzyka Haydna brzmi w tym zestawieniu bardziej „obiektywnie” i może nawet trochę rozczarowuje. Oto *Symfonia* (sinfonia) *F-dur* na smyczki i basso continuo Wilhelma Friedemanna Bacha, najstarszego z synów Bacha, urodzonego w Weimarze w roku 1710. Ileż w tym utworze życia, energii! Niespokojne, wirtuozowskie motywy w części trzeciej nabierają wręcz dramatycznego charakteru, tylko taneczny finał brzmi konwencjonalnie. *Koncert skrzypcowy G-dur* Josepha Haydna (stworzony przed 1769 r.) jest technicznie dość prosty, a wyrazowo jednorodny: nie wykracza ani razu poza pogodny, serenadowy ton. Ma już typowo klasyczną formę, to klarowne następstwo trzech części. Tymczasem u Wilhelma Friedemanna, a także w utworze Telemanna koncepcja formy nie jest tak jednoznaczna i przez to być może wydaje się bardziej interesująca. Czyżby droga do klasycyzmu była ciekawsza niż sam klasycyzm, przynajmniej wczesny?

OMÓWIENIE

ARTUR BIELECKI

Odpowiedź będzie chyba twierdząca, gdy w zestawieniu z *Koncertem G-dur* Haydna posłuchamy *Symfonii G-dur* Wq 182/1 Carla Philippa Emanuela Bacha, innego z synów lipskiego kantora. Utwór ten znajduje się w grupie sześciu sinfonii napisanych dla sławnego mecenasa muzyki barona Gottfrieda van Swieten, który odwiedził ich twórcę w Hamburgu, skąd przywiózł sobie do Wiednia szereg rękopisów i kopii dzieł obu Bachów. Trzyczęściowa *Symfonia G-dur* to utwór mistrzowski, błyskotliwy i efektowny, pełen nagłych kontrastów tempa i dynamiki. Ta muzyka po prostu zaciekawia.

Georg Philipp Telemann, urodzony w roku 1681, należał do pokolenia Johanna Sebastiana Bacha. Chciałoby się więc powiedzieć: późny barok. I to zasadniczo prawda, a jednak w muzyce Telemanna, w jego przeogromnym dorobku (m.in. 30 oper, około 125 koncertów i 126 suit, kilkadziesiąt pasji i około 1330 zachowanych kantat kościelnych) również obserwujemy zwrot ku najnowszym tendencjom stylu galant. Ciekawym dziełem Telemanna, skomponowanym pomiędzy 1725 a 1735 r., jest *Koncert fletowy C-dur* TWV 51:C1. W tym szeroko rozbudowanym utworze podziwiać możemy zarówno świeżość inwencji kompozytorskiej, jak i wspaniały przykład wirtuozerii instrumentalnej, stawiającej przed solistą najwyższe wymagania techniczne.

Kuminację programu bez wątpienia stanowi kantata Johanna Sebastiana Bacha – *Selig ist der Mann* BWV 57 z roku 1725, arcydzieło, wobec którego kategorie stylu stają się nieistotne. Utwór jest owocem pierwszych lat pracy kompozytora w Lipsku, w którym przebywał od 1723 r., koncentrując się początkowo na tworzeniu muzyki kościelnej. Kantata *Selig ist der Mann* (*Błogosławiony mąż*) należy do trzeciego rocznika kantat kościelnych. Przeznaczona została na drugi dzień Bożego Narodzenia i wykonana 26 grudnia 1725 r. W tym okresie Bach pochłonięty był głównie pracą nad kolejnymi kantatami, które wtedy w Lipsku były dla niego „zadaniem numer jeden”, gdyż jako „Cantor et Director Musices” odpowiadał za muzykę w czterech miejskich kościołach, zapewniając coniedzielnym i świątecznym nabożeństwom stosowną oprawę muzyczną. Oznaczało to rygor komponowania i przygotowania na każdą niedzielę i święto odpowiedniej kantaty. Jak pisze Christoph Wolff w swojej znakomitej monografii o Bachu: „Wymagało to dostarczenia nie mniej niż sześćdziesięciu kantat rocznie, co stanowiło ogromne wyzwanie (szczególnie w ciągu kilku pierwszych lat), wymagające nadzwyczajnej koncentracji i dyscypliny. Dopiero po pewnym czasie Bach miał zgromadzony na tyle bogaty repertuar muzyki religijnej, by możliwe było czerpanie z niego przez następne lata”. Kantata BWV 57 została pomyślana jako „Dialogus” – rozmowa duszy (sopran) z Jezusem (bas). Bach sięgnął tu do poezji

Synowie Bacha oraz Telemann jawią się jako pełni śmiałości i twórczego niepokoju poszukiwacze nowego stylu, nowych środków wyrazu, zaś muzyka Haydna brzmi w tym zestawieniu bardziej „obiektywnie” i może nawet trochę rozczarowuje. Oto *Symfonia* (sinfonia) *F-dur* na smyczki i basso continuo Wilhelma Friedemanna Bacha, najstarszego z synów Bacha, urodzonego w Weimarze w roku 1710. Ileż w tym utworze życia, energii!

Kantata nie posiada orkiestrowego wstępu, składa się głównie z recytatywów i czterech arii. Zespół instrumentalny tworzą: dwa oboje, obój myśliwski, dwoje skrzypiec, altówka i basso continuo. Niewielka obsada podkreśla głęboko osobisty charakter tego dialogu wiary, rozmowy człowieka ze Zbawicielem. Utwór rozpoczyna aria basowa. W przejmującej, pełnej tęsknoty i cierpienia pierwszej arii sopranowej dusza wyśpiewuje skargę („Życzyłabym sobie śmierci, gdybyś Ty, mój Jezus, nie miłował mnie”). Jezus pociesza cierpiącą duszę – druga aria basowa jest pełna radosnej energii i mocy Zbawiciela, niosącego ludziom realną pomoc.

religijnej Georga Christiana Lehmsa (1684–1717), nadwornego bibliotekarza i poety w Darmstadt. Przedwcześnie zmarły na gruźlicę Lehms urodził się w Legnicy, a wykształcił w Görlitz oraz w Lipsku. Poeta pierwszym wersem swojego tekstu nawiązał do I rozdziału *Listu św. Jakuba* („Błogosławiony mąż, który wytrwa w doświadczeniu!”). Zważywszy, że w drugi dzień Bożego Narodzenia wspomina się męczeństwo św. Szczepana, pierwszy wers kantaty nabiera dodatkowego znaczenia.

Kantata nie posiada orkiestrowego wstępu, składa się głównie z recytatywów i czterech arii. Zespół instrumentalny tworzą: dwa oboje, obój myśliwski, dwoje skrzypiec, altówka i basso continuo. Niewielka obsada podkreśla głęboko osobisty charakter tego dialogu wiary, rozmowy człowieka ze Zbawicielem. Utwór rozpoczyna aria basowa. W przejmującej, pełnej tęsknoty i cierpienia pierwszej arii sopranowej dusza wyśpiewuje skargę („Już tylko zginąć bym ja chciało, gdybyś mnie, Jezus, nie miłował”). Jezus pociesza cierpiącą duszę – druga aria basowa jest pełna radosnej energii i mocy Zbawiciela, niosącego ludziom realną pomoc. Dlatego już w drugiej arii sopranowej dusza przejmuje od Jezusa tę radość i w delikatnej, lekkiej i wprost tanecznej muzyce wyraża pragnienie rychłego zakończenia ziemskiego życia, aby spotkać się ze Zbawicielem. Kantatę wieńczy krótki chorał. Słuchacz pozostaje w radości i spokoju: dla Bacha, jak się często przekonujemy, wizja końca życia jest radosnym preludium do wieczności.

IL GIARDINO ARMONICO

fol. Łukasz Rajchert

GIOVANNI ANTONINI

Biogram artysty na stronach tytułowych.

Il Giardino Armonico, założony w 1985 r. i prowadzony przez Giovanniego Antoniniego, jest jednym z czołowych zespołów instrumentów dawnych. Repertuar zespołu skupia się głównie na XVII i XVIII stuleciu. W zależności od potrzeb programowych grupa liczy od trzech do trzydziestu muzyków.

Zespół jest regularnie zapraszany na festiwale na całym świecie, występuje w najważniejszych salach koncertowych, zdobył też najwyższe uznanie za swoje

koncerty i produkcje operowe, takie jak *Orfeusz* Monteverdiego, *Agrippina*, *Il Trionfo del tempo e del disinganno* oraz *La Resurrezione* Händla, *Ottone in Villa* Vivaldiego, a także *Ciulio Cesare in Egitto* Händla podczas zimowej i letniej edycji Festiwalu w Salzburgu w 2012 r. Zespół współpracował z tak uznanymi solistami, jak Giuliano Carmignola, Christophe Coin, Katia i Marielle Labèque, Bernarda Fink, Viktoria Mullova, Giovanni Sollima czy Cecilia Bartoli.

Po wieloletnim kontrakcie na wyłączność z wytwórnią Teldec Classics, zdobywszy wiele najważniejszych nagród za nagrania dzieł Vivaldiego i innych kompozytorów XVIII-wiecznych, grupa w 2008 r. miała kontrakt na wyłączność z wytwórnią Decca/L'Oiseau-Lyre. W tej wytwórni ukazały się *Concerti grossi* op. 6 Händla oraz kantata *Il pianto di Maria* z udziałem mezzosopranu Bernardy Fink. W 2009 r. współpraca z Cecilią Bartoli zaowocowała projektem *Sacrificium*, w ramach którego zrealizowano nagranie *Il Giardino Armonico* dla Dekki (krążek zdobył status platynowej płyty we Francji i w Belgii w ciągu trzech miesięcy od ukazania się). Muzycy odbyli także długie europejskie tournée.

Nagranie opery *Ottone in Villa* Vivaldiego, wydane przez Naïve, otrzymało w styczniu 2011 nagrodę Diapason d'Or. *Alleluia* – płyta *Il Giardino Armonico* z Julią Lezhnevą, wydana przez Dekkę w marcu 2013 – cieszyła się jednomyślnymi pochwałami publiczności i krytyki. W rezultacie dalszej współpracy w październiku 2015 ukazała się druga płyta CD z Julią Lezhnevą – *Handel*.

Obecnie zespół realizuje projekty wspólnie z wiolonczelistką Sol Gabettą, wiolonczelistą Giovannim Sollimą, skrzypaczką Isabelle Faust (nagranie pięciu koncertów skrzypcowych Mozarta dla Harmonii Mundi) oraz sopranistką Anną Prohaską (płyta CD *Serpent & Fire* ukaże się we wrześniu 2016 w wytwórni Alpha Classics – Outhere music group).

W listopadzie 2014 miała swoją premierę pierwsza płyta z cyklu wszystkich symfonii Haydna – *La Passione* (Alpha-Outhere), która zdobyła nagrodę Echo Klassik. *Il filosofo*, album wydany w 2015 r., otrzymał *Choc de l'année* magazynu „Classica”. Trzeci krążek – *Solo e Pensoso* – ukaże się we wrześniu 2016. Cały cykl zostanie wydany w ramach dwudziestoletniego projektu *Haydn2032*, dla realizacji którego założono w Bazylei Fundację Haydna. Jej celem jest wspieranie zarówno projektu nagraniowego, jak i serii koncertów w różnych miastach europejskich, z programami opartymi na tym fascynującym repertuarze.

www.ilgiardinoarmonico.com

STEFANO BARNESCHI

fot. Łukasz Rajchert

IL GIARDINO ARMONICO:

Stefano Barneschi*, Fabrizio Haim Cipriani, Ayako Matsunaga, Fabio Ravasi – I skrzypce
Marco Bianchi*, Boris Begelman, Francesco Colletti, Maria Cristina Vasi – II skrzypce
Gianni De Rosa*, Mirjam Töws – altówki
Paolo Beschi*, Elena Russo – wiolonczele
Giancarlo De Frenza – kontrabas
Riccardo Doni – organy, klawesyn

* – pierwszy głos

Stefano Barneschi studiował skrzypce pod kierunkiem Carla De Martiniego, uzyskując dyplom w 1991 r. W tym samym roku został członkiem zespołu barokowego *Il Giardino Armonico* i od tej pory uczestniczy wraz z nim w najważniejszych festiwalach i sezonach koncertowych (Bach-Tage w Berlinie, Concertgebouw w Amsterdamie, Konzerthaus oraz Musikverein w Wiedniu, Tonhalle w Zurychu, Wigmore Hall w Londynie, Styriarte w Grazu, Alte Oper we Frankfurcie, Oji Hall w Tokio, Symphony Hall w Osace, Teatro Colón w Buenos Aires, Disney Hall w Los Angeles, Carnegie Hall w Nowym Jorku, Opera House w Sydney, Società del Quartetto w Mediolanie, Teatro San Carlo w Neapolu, Santa Cecilia oraz Nuovo Auditorio w Rzymie, Teatro della Pergola we Florencji i in.), występując

z wieloma słynnymi artystami, w tym Isabelle Faust, Viktorią Mullovą, Giulianem Carmignolą, Christophem Coinem, Giovannim Sollimą, Cecilią Bartoli. Od 2001 r. Stefano Barneschi jest koncertmistrzem Il Giardino Armonico.

Artysta współpracuje także z innymi zespołami barokowymi, specjalizującymi się w grze na instrumentach historycznych, takimi jak I Barocchisti (dyr. Diego Fasolis), Il Pomo d'Oro, Claudiana (dyr. Luca Pianca), La Divina Armonia (dyr. Lorenzo Chielmi); z ostatnim z zespołów nagrał *Koncert skrzypcowy G-Dur* Haydna. Barneschi jest również członkiem zespołów kameralnych, w tym La Caia Scienza, z którym nagrał tria fortepianowe Schuberta, *Kwartet op. 47* oraz *Kwintet op. 44* Schumanna, *Kwartet op. 60* oraz *Kwintet op. 34* Brahmsa).

Jako koncertmistrz występował z Mahler Chamber Orchestra kierowaną przez Daniela Hardinga, z Królewską Filharmonią Flamandzką pod batutą Philippe'a Herreweghe oraz z Orkiestrą Teatro Carlo Felice w Genui pod dyktando Diega Fasolisa. Ostatnio zaproszono go do pełnienia funkcji koncertmistrza Kammerorchester Basel.

Stefano Barneschi nagrywał dla wytwórni Teldec, Naïve, Decca, Deutsche Harmonia Mundi, Winter&Winter, Passacaille, Amadeus i wielu innych.

LYDIA TEUSCHER

fot. R&C Photography

Lydia Teuscher studiowała w Royal Welsh College of Music and Drama oraz w Hochschule für Musik w Mannheim.

Regularnie współpracuje z takimi dyrygentami, jak René Jacobs, Jonathan Cohen, Emma-nuelle Haïm, sir Roger Norrington, Helmuth Rilling i Markus Stenz. Najważniejsze występy sezonu 2015/16 to *Pasja wg św. Mateusza* Bacha z Royal Concertgebouw Orchestra pod batutą Ivora Boltona, *Msza h-moll* Bacha z Hamburger Symphoniker pod dyktando Jeffreya Tate'a, *Stworzenie świata* Haydna z Sydney Symphony Orchestra i Masaaki Suzuki oraz *Msza c-moll* Mozarta z zespołem Les Violons du Roy pod kierunkiem Bernarda Labadie.

Jako członkini zespołu Semperoper w Dreźnie śpiewała Paminę w *Czarodziejskim flecie* i Susannę w *Weselu Figara* Mozarta, Ännchen w *Wolnym strzelcu* Webera, Valencienne w *Wesołej wdówce* Lehára oraz Małgosię w *Jasiu i Małgosi* Humperdincka. Występy na innych estradach to m.in. Pamina podczas Salzburg Mozartwoche, Festiwalu w Aix-en-Provence, w Teatrze Bolszoi oraz w Bayerische Staatsoper i Deutsche Staatsoper; Susanna na Glyndebourne Festival; Zerlina w *Don Giovannim* Mozarta w Teatrze Bolszoi; Małgosia w *Jasiu i Małgosi* w ramach Glyndebourne Festival; a także Cherubin i Hero w *Béatrice et Bénédicte* Berlioz na Saito Kinen Festival Matsumoto.

BENOIT ARNOULD

fot. Antoine Monfajon

Benoit Arnould studiował śpiew pod kierunkiem Christiane Stutzmann w Konserwatorium w Metz, a następnie w Konserwatorium w Nancy, gdzie w 2007 r. zdobył złoty medal i I nagrodę w kategorii śpiewu lirycznego. Jest laureatem Révélation classiques de l'Adami 2007.

Jego kariera solowa rozpoczęła się w Szwajcarii, gdzie współpracował z Michaëlem Radulescu i debiutował w rolach operowych z zespołem Le Concert Spirituel pod kierunkiem Hervé Niqueta (*Medea Charpentiera* oraz *Proserpina* Lully'ego).

Artysta wykonuje liczne oratoria, w tym obie *Pasje* Bacha (jako Chrystus),

La Resurrezione Händla (jako Lucyfer), *Requiem* Fauré, *Requiem* i *Mszę* Mozarta, pod batutą m.in. Marca Minkowskiego, Philippe'a Herreweghe, Tona Koopmana, Christophe'a Rousseta, Emmanuelle Haïm, Raphaëla Pichona, Leonarda Garcíi Alarcóna i Petera Neumanna. Występuje podczas festiwali La Chaise Dieu, Festival de Saint-Denis, Ambronay, Beaune, Saintes, Rheingau Musik Festival, Musikfest Bremen, Seville, Fes. Gości także w najważniejszych salach koncertowych: paryskiej Salle Pleyel, Barbican Centre w Londynie, KKL Luzern, Auditorium w Mediolanie i Madrycie, Victoria Hall w Genewie czy Biblioteka Kongresu w Waszyngtonie.

Arnould wziął udział w wielu nagraniach, m.in. *Tancrède* Campry (rola tytułowa), jako Anténor w *Dardanusie* Rameau z Ensemble Pygmalion oraz jako Florestan w *Amadis Lully'ego* z Les Talens Lyriques.

Na scenie operowej występuje jako Papageno w *Czarodziejskim flecie* Mozarta, w *Tancrède* Campry (rola tytułowa) w operach w Awinionie i Wersalu, jako Bellone/Don Alvar w *Les Indes galantes* Rameau (Opera w Bordeaux), jako Arcas w *Medei* Charpentiera (pod dykcją Emmanuelle Haïm w Théâtre des Champs-Élysées w Paryżu i w Operze w Lille), jako Guglielmo w *Così fan tutte* (wersja półinscenizowana) pod batutą Marca Minkowskiego, w operze *King Arthur* Purcella pod dykcją Tona Koopmana, jako Jupiter w *Platée* Rameau pod batutą Jeana-Claude'a Maggiore oraz w Operze w Stuttgarcie w reżyserii Calixta Bieita.

Ostatnio śpiewał partię Cindora w *Zais* Rameau w Concertgebouw w Amsterdamie oraz w Theater an der Wien, ponadto w *Pasji* wg św. Mateusza Bacha z Nederlandse Bach Vereniging.

W planach artysty są wykonania Bacha i Zelenki z zespołem Le Banquet Céleste pod dykcją Damiena Guillaona, kantaty solowe Bacha z Café Zimmerman, współpraca z Václavem Luksem i Collegium Vocale 1704, *Requiem* Fauré z Philippe'em Herreweghe oraz Orchestre des Champs-Élysées w Japonii i Korei Południowej, *Le lagrime di San Pietro* Orlanda di Lasso z Collegium Vocale Gent w Kanadzie i w USA, Eneas z w *Dydonie* i *Eneaszu* Purcella z zespołem Le Poème Harmonique pod kierunkiem Vincenta Dumestre'a w Rouen, Vichy i Wersalu, a następnie w Opéra Royal de Wallonie z Guyem van Waasem i zespołem Les Éléments oraz europejskie tournée z *Pasją* wg św. Jana Bacha pod dykcją Daniela Reussa.

www.benoitarnould.com

EWA PIERONKIEWICZ

fot. Norbert Bohdziul

Ewa Pieronkiewicz pochodzi z rodziny wybitnej śpiewaczki Ady Sari, wychowana została w tradycjach muzycznych. Jest absolwentką Wydziału Wokalno-Instrumentalnego katowickiej Akademii Muzycznej w klasie śpiewu solowego Krystyny Świder. Swoje umiejętności wokalne doskonaliła, uczestnicząc w kursach mistrzowskich Urszuli Mitręgi-Wagner oraz Bożeny Grudzińskiej-Kubik, w kursach interpretacji muzyki dawnej w Bydgoszczy, a także muzyki kantatowej i oratoryjnej we Wrocławiu w ramach Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans.

Artystka ma w swym repertuarze liczne partie oratoryjno-kantatowe i operowe oraz pieśni. Wzięła udział w wielu koncertach, współpracując z Cameratą Silesią, Filharmonią Zabrzeńską, Filharmonią Śląską, Cantores Minores Wratislavienses oraz Chórem Polskiego Radia.

W 2009 r. rozpoczęła współpracę z Chórem Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu pod kierownictwem

Agnieszki Franków-Żelazny, z którym koncertowała w ramach festiwalu BBC Proms, Schleswig-Holstein Music Festival, Barokowe Wieczory w Varaždinie, Festiwal Tansmana w Łodzi, Warszawska Jesień, Wratislavia Cantans.

Jako solistka wystąpiła pod batutą Paula McCreesha, Ernsta Kovacica, Andrzeja Kosendiaka, Benjamina Bayla. Uczestniczyła w nagraniu płyt z muzyką chóralną i wielkimi dziełami wokально-instrumentalnymi, jak *Grande messe des morts* Berlioz. *Elias* Mendelssohna, nagrany wspólnie z Gabrieli Consort and Players pod batutą Paula McCreesha, otrzymał w 2013 r. nagrodę Diapason D'Or, a *War Requiem* Brittena – nagrodę BBC Music Magazine.

ŁUKASZ WILDA

fot. archiwum artysty

Łukasz Wilda specjalizuje się w stylowym wykonawstwie muzyki dawnej oraz liryki wokalne XIX i XX w., sięgając równie chętnie po dzieła współczesnych kompozytorów.

Współpracuje z wieloma zespołami muzyki dawnej, m.in. z Capellą Cracoviensis, występując na takich festiwalach, jak Misteria Paschalia, Międzynarodowy Festiwal Saski, Festiwal Polskiej Muzyki Dawnej, Festival Haendel czy Festiwal Muzyki Pasyjnej i Paschalnej w Poznaniu.

Obecnie jest członkiem i solistą Chóru Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu.

ARIA

„Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet; denn, nachdem er bewährt ist, wird er die Krone des Lebens empfangen.“

RECITATIVO

Ach! dieser süße Trost
Erquickt auch mir mein Herz,
Das sonst in Ach und Schmerz
Sein ewig Leiden findet.
Und sich als wie ein Wurm in seinem Blute windet.
Ich muss als wie ein Schaf
Bei tausend rauhen Wölfen leben;
Ich bin ein recht verlassnes Lamm,
Und muss mich ihrer Wut
Und Grausamkeit ergeben.
Was Abeln dort betraf,
Erpresset mir auch diese Tränenflut.
Ach! Jesu, wüßt ich hier
Nicht Trost von dir,
So müßte Mut und Herze brechen,
Und voller Trauren sprechen:

ARIA

Ich wünschte mir den Tod, den Tod,
Wenn du, mein Jesu, mich nicht liebtest.
Ja wenn du mich annoch betrübtest,
So hätt ich mehr als Höllennot.

RECITATIVO

Bass
Ich reiche dir die Hand
Und auch damit das Herze.
Sopran
Ach! süßes Liebespfand,
Du kannst die Feinde stürzen
Und ihren Grimm verkürzen.

ARIA

Ja, ja, ich kann die Feinde schlagen,
Die dich nur stets bei mir verklagen,
Drum fasse dich, bedrängter Geist.
Bedrängter Geist, hör auf zu weinen,
Die Sonne wird noch helle scheinen,
Die dir itzt Kummerwolken weist.

ARIA

„Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec życia“.

RECYTATYW

Ach! to słodkie pocieszenie
Jest mi serca pokrzepieniem,
Co bezeń żyło cierpieniem,
I w wiecznym bólu musiało tkwić,
Jak robak w krwi własnej się wić.
Ja muszę jak baranek żyć
Pomiędzy drapieżnymi wilkami;
Jagnięciem opuszczonym być.
Na złość ich jestem narażony,
Gdy kęsać chcą mnie z każdej strony.
Co spadło na Abła sprawiedliwego,
Przez brata swego zabitego,
Sprawia, że oczy me dziś nabrzmiewają łzami.
Ach, Jezu, gdybym nie miał
Od Ciebie pocieszenia,
Me serce pęknać by musiało,
I tak w żałości by biadało:

ARIA

Już tylko zginąć bym chciało,
Gdybyś mnie, Jezu, nie miłował.
A gdybyś Ty mnie zafrasował,
Bardziej niż w piekle bym cierpiało.

RECYTATYW

Bas
Oto rękę ci mą podam,
A wraz z nią dam ci me serce.
Sopran
Ach! To słodki znak miłości;
Ty obalić możesz wroga
I ukrócić jego złości.

ARIA

O tak, pogromcę we mnie mają
Wrogowie, co cię oskarżają,
Więc pokrzep się, o duchu strapiony.
Przestań już ronić łzy gorące,
Bo jeszcze jasne wyjdzie słońce
Zza chmur twych zmartwień ciemnej zastłony.

RECITATIVO

Bass

In meiner Schoß liegt Ruh und Leben,
Dies will ich dir einst ewig geben.

Sopran

Ach! Jesu, wär ich schon bei dir,
Ach striche mir
Der Wind schon über Gruft und Grab,
So könnt ich alle Not besiegen.
Wohl denen, die im Sarge liegen
Und auf den Schall der Engel hofften!
Ach! Jesu, mache mir doch nur,
Wie Stephano, den Himmel offen!
Mein Herz ist schon bereit,
Zu dir hinaufzusteigen.
Komm, komm, vergnügte Zeit!
Du magst mir Gruft und Grab
Und meinen Jesum zeigen.

ARIA

Ich ende behende mein irdisches Leben,
Mit Freuden zu scheiden verlang ich itzt eben.
Mein Heiland, ich sterbe mit höchster Begier,
Hier hast du die Seele, was schenkest du mir?

CHORALE

Richte dich, Liebste, nach meinem Gefallen und gläube,
Dass ich dein Seelenfreund immer und ewig verbleibe,
Der dich ergötzt
Und in den Himmel versetzt
Aus dem gemarterten Leibe.

RECYTATYW

Bas

Pokój i życie w sobie mam,
Które na wieczność tobie dam

Sopran

Ach! Gdybyś, Jezu, już mi to dał!
Ach! Gdyby wiatr
Już ponad grobem moim wiał,
Mogłabym mękę każdą przewyciężyć, Panie.
Szczęśliwi, co leżą już w skrzyni drewnianej
I na anioła czekają wezwanie!
Ach! Otwórz mi tylko, Jezu mój kochany,
Jak Szczepanowi nieba Twego bramy.
Me serce już gotowe, Panie,
Do nieba wstąpić Twego.
Przyjdź, przydź już czasie upragniony!
Pokaż mi grób mój otworzony
Oraz Jezusa mego.

ARIA

Zakończę już rączy moją ziemską drogę.
Z radością, z wdzięcznością odejść stąd już mogę.
Mój Zbawco, do śmierci już tak śpieszno mi.
Ja dam Ci mą duszę, a co ty dasz mi?

CHORAŁ

Kieruj się duszo mym upodobaniem, trwaj w wierze;
Bym przyjacielem twym był, staraj się duszo szczerze,
Co radości da ci,
Nieba otworzy ci drzwi,
Z ciała cię twego zabierze.

Tłumaczenie – Armin Teske

16.09.2016, piątek, 19:00

Wrocław, NFM, Sala Czerwona, pl. Wolności 1

297

Ojcowie i synowie

WYKONAWCY:

Giovanni Antonini – dyrygent, flet podłużny

Il Giardino Armonico

Stefano Barneschi – skrzypce

Lydia Teuscher – sopran

Benoit Arnould – baryton

Ewa Pieronkiewicz – alt

Łukasz Wilda – tenor

PROGRAM:

Wilhelm Friedemann Bach (1710–1784)

Symfonia F-dur na smyczki i b.c. F. 67

- I Vivace
- II Andante
- III Allegro
- IV Menuetto

Joseph Haydn (1732–1809) *Koncert skrzypcowy G-dur*

Hob. VIIa:4

- I Allegro moderato
- II Adagio
- III Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788)

I Symfonia G-dur na smyczki i b.c. Wq 182/1, H. 657

- I Allegro di molto
- II Poco adagio
- III Presto

Georg Philipp Telemann (1681–1767) *Koncert C-dur*

na flet podłużny, smyczki i b.c. TWV 51:C1

- I Allegretto
- II Allegro
- III Andante
- IV Tempo di Minuet

Johann Sebastian Bach (1685–1750) *Selig ist der Mann*

– kantata BWV 57

- I Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet – aria
- II Ach! dieser süße Trost – recytatyw
- III Ich wünschte mir den Tod – aria
- IV Ich reiche dir die Hand – recytatyw
- V Ja, ja, ich kann die Feinde schlagen – aria
- VI In meiner Schoß liegt Ruh und Leben – recytatyw
- VII Ich ende behende mein irdisches Leben – aria
- VIII Richte dich, Liebste, nach meinem Gefallen – chorał

17.09.2016, sobota, 19:00

Świdnica, Kościół Pokoju, pl. Pokoju 6

305

Ojcowie i synowie

WYKONAWCY:

Giovanni Antonini – dyrygent, flet podłużny

Il Giardino Armonico

Stefano Barneschi – skrzypce

Lydia Teuscher – sopran

Benoit Arnould – baryton

Ewa Pieronkiewicz – alt

Łukasz Wilda – tenor

PROGRAM:

Wilhelm Friedemann Bach (1710–1784)

Symfonia F-dur na smyczki i b.c. F. 67

- I Vivace
- II Andante
- III Allegro
- IV Menuetto

Joseph Haydn (1732–1809) *Koncert skrzypcowy G-dur*

Hob. VIIa:4

- I Allegro moderato
- II Adagio
- III Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788)

I Symfonia G-dur na smyczki i b.c. Wq 182/1, H. 657

- I Allegro di molto
- II Poco adagio
- III Presto

Georg Philipp Telemann (1681–1767) *Koncert C-dur*

na flet podłużny, smyczki i b.c. TWV 51:C1

- I Allegretto
- II Allegro
- III Andante
- IV Tempo di Minuet

Johann Sebastian Bach (1685–1750) *Selig ist der Mann*

– kantata BWV 57

- I Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet – aria
- II Ach! dieser süße Trost – recytatyw
- III Ich wünschte mir den Tod – aria
- IV Ich reiche dir die Hand – recytatyw
- V Ja, ja, ich kann die Feinde schlagen – aria
- VI In meiner Schoß liegt Ruh und Leben – recytatyw
- VII Ich ende behende mein irdisches Leben – aria
- VIII Richte dich, Liebste, nach meinem Gefallen – chorał